

KARTA INFORMACYJNA PRZEDSIĘWZIĘCIA

Przedsięwzięcie: projektowane wyrobisko eksploatacyjne kruszywa naturalnego oraz i piasków kwarcowych „Witów II”

Lokalizacja: Witów, gm. Burzenin, pow. sieradzki (działki: nr 19, 20 i 21 obręb Witów)

Inwestor (przedsiębiorca):

Cel opracowania: załącznik do wniosku o uzyskanie decyzji określonej w art. 71 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 72 ust. 1 pkt 4 i w związku z art. 74 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112)

Kartę opracował:

Przedsiębiorca:

Sieradz, 2025 r.

Spis treści:

1. Rodzaj, cechy, skala i usytuowanie przedsięwzięcia
2. Powierzchnia zajmowanej nieruchomości, dotychczasowy sposób jej wykorzystania oraz opis pokrycia nieruchomości szatą roślinną
3. Rodzaj technologii w odniesieniu do istniejącej i planowanej działalności - ogólna charakterystyka planowanego przedsięwzięcia
4. Ewentualne warianty przedsięwzięcia
5. Przewidywana ilość wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii
6. Rodzaje i przewidywane ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko
7. Przewidywane rodzaje i ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zachowaniu rozwiązań chroniących środowisko.
8. Możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko.
9. Dane o obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzach ekologicznych, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia,.
10. Informacja o przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
11. Ryzyko wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej
12. Przewidywane ilości i rodzaje wytwarzanych odpadów oraz ich wpływ na środowisko,
13. Informacja o pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko
14. Uwagi dodatkowe

Spis załączników

1. Karta informacyjna złoża „Witów II”
2. Mapa ewidencyjna w skali 1:5000
3. Mapa sytuacyjna wysokościowa w skali 1 : 1000 z elementami projektu zagospodarowania złoża

1. Rodzaj, cechy, skala i usytuowanie przedsięwzięcia

Rodzaj i cechy przedsięwzięcia

Przedsięwzięciem jest projektowane prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na wydobywaniu kopaliny z udokumentowanego złoża kruszywa naturalnego „Witów II” oraz realizacja wyrobiska eksploatacyjnego na tym złożu. Przedsiębiorcą ubiegającym się o realizację przedsięwzięcia jest podmiot o nazwie:

Obszar, którego dotyczy niniejsza karta obejmuje działki nr 19 - 21 w miejscowości Witów, gm. Burzenin. Niniejszą kartę informacyjną przedsięwzięcia (w dalszej części „kip”) opracowano z myślą o gospodarczym wykorzystaniu nagromadzeń kruszywa naturalnego oraz piasków kwarcowych występujących w obszarze wymienionych działek, których teren został udokumentowany w dokumentacji geologicznej złoża „Witów”. Kserokopia karty informacyjnej złoża określająca podstawowe dane o złożu stanowi załącznik nr 1 do karty informacyjnej przedsięwzięcia. Dokumentacja geologiczna złoża została złożona do zatwierdzenia w Starostwie Powiatowym. Przedsięwzięcie, dla którego sporządza się kartę należało zaliczyć do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie § 3 ust. 1, pkt 40, litera a tiret 3 i 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 poz. 1839). Kwalifikacja przedsięwzięcia związana jest z faktem istnienia w odległości mniejszej niż 100 m od przedsięwzięcia gruntów leśnych oraz to, że w odległości mniejszej od 500 m są inne obszary górnicze - obszar górniczy „Kopanina” utworzony przez Marszałka Województwa Łódzkiego decyzją GK.7422.24.2024.MK z 14 maja 2024 r. oraz sąsiadujący z przedsięwzięciem obszar górniczy „Witów” ustanowiony na podstawie decyzji Starosty Sieradzkiego z dnia 8 maja 2025 r. znak GP.6522.3.2025. Granice złoża objętego przedsięwzięciem jako granice projektowanego obszaru górniczego zaznaczono na mapie sytuacyjno – wysokościowej w skali 1 : 1000 stanowiącej załącznik do kip. Na mapie tej zaznaczono również inne sąsiadujące obszary górnicze.

Skala przedsięwzięcia

W złożu „Witów II” udokumentowano kruszywo naturalne w postaci piasków skaleniowo kwarcowych o punkcie piaskowym >75% jako kopalinę główną oraz piaski kwarcowe o właściwościach piasków szklarskich jako kopalinę towarzyszącą. Według dokumentacji geologicznej zasoby bilansowe kruszywa naturalnego wynoszą 306,62 tys. ton Natomiast piasków kwarcowych 260,17 tys. ton wg stanu na 31.12.2024 r. Złoże udokumentowano na powierzchni 1,74 ha. W obrębie udokumentowanych bilansowych zasobów geologicznych wyodrębniono w złożu zasoby nieprzemysłowe występujące w pasie ochronnym o szerokości 6 m od działki nr 18. Do zasobów nieprzemysłowych wliczono również zasoby w skarpie od pasa ochronnego. Po odjęciu zasobów nieprzemysłowych zasoby przemysłowe wynoszą 239,78 tys. ton piasków skaleniowo-kwarcowych (kopalina główna) i 231,82 tys. ton piasków

kwarcowych (kopalina towarzysząca). Złoże zostało udokumentowane tylko w warstwie suchej. Szczegółowe dane o złożu zawarte są w karcie informacyjnej złoża, stanowiącej załącznik do kip. Zasoby złoża przewidziane do eksploatacji będą znacznie mniejsze. Związane jest to z tym, że część zasobów przemysłowych będzie musiała być uwieziona jako straty pozaeksploatacyjne w skarpach docelowych wyrobiska oraz część zostanie niewydobyta jako straty eksploatacyjne związane ze zdejmowaniem nadkładu i profilowaniem czaszy wyrobiska w spągu złoża. Według wstępnych wyliczeń straty w złożu „Witów” wynoszą około 25 068 ton kopaliny głównej i 15 045 ton kopaliny towarzyszącej. Stąd zasoby do bezpośredniego wydobywania tzw. zasoby operatywne będą wynosić około 195,82 tyś, ton kopaliny głównej i 204,41 tys ton kopaliny towarzyszącej. Na potrzeby niniejszej kip wykonano tabelę z wyliczeniem strat pozaeksploatacyjnych i eksploatacyjnych ale jej zawartość będzie poddana ocenie w postępowaniu koncesyjnym. Wyliczone w tabeli wielkości strat eksploatacyjnych mogą być nieco powiększone w przypadku wyznaczenia 2-metrowej półki nad stropem warstwy kopaliny towarzyszącej. Jej istnienie jest w interesie przedsiębiorcy aby z wyższej skarpy piasków skaleniowo kwarcowych ziarna skaleni i minerałów innych niż kwarcowe nie osypywały się do warstwy piasków kwarcowych. Jej utworzenie zmniejszy o kilka tysięcy zasoby operatywne. Dlatego Przedsiębiorca sam zdecyduje czy będzie ona utworzona. Po wydobywaniu udokumentowanych zasobów teren poddany zostanie rekultywacji w taki sposób aby przy nabyciu przez [REDAKTOWANE] sąsiadujących nieruchomości lub też zainteresowanego eksploatacją w sąsiedztwie innego przedsiębiorcy było możliwe podjęcie działań zmierzających do głębszego rozpoznania kopaliny i prowadzenia jej eksploatacji – chodzi o piaski kwarcowe o właściwościach piasków szklarskich. Rekultywacja rolna lub leśna mogłaby znacznie a nawet całkowicie utrudnić zagospodarowanie tej cennej kopaliny, niewątpliwie nagromadzonej poniżej spągu obecnie udokumentowanego złoża. Kierunek rekultywacji zostanie określony w drodze decyzji administracyjnej. Ustalenia dotyczące rekultywacji wypracowane w postępowaniu środowiskowym nie są wiążące dla organu właściwego w sprawach rekultywacji. Skalę przedsięwzięcia dobrze określa karta informacyjna złoża.

Usytuowanie przedsięwzięcia

Złoże kruszywa naturalnego „Witów II” zostało udokumentowane w jednym polu na działkach oznaczonych w ewidencji gruntów numerami 19 - 21 w miejscowości Witów gm. Burzenin, pow. sieradzki w odległości około 12 km na południowy zachód od Sieradza. Obszar projektowanej eksploatacji zlokalizowany jest na gruntach rolnych - wyłącznie V i VI klasy bonitacyjnej. Najbliższe istniejące zabudowania mieszkalne w zabudowie zagrodowej w Kopaninie oddalone są od przedsięwzięcia o około 510 m. Teren zabudowy zagrodowej w tej miejscowości w najkrótszej odległości od przedsięwzięcia to 470 m. Odosobnione zabudowanie mieszkalne w zabudowie zagrodowej na gruntach wsi Ligota oddalone jest natomiast o 680 m a sam teren zabudowy zagrodowej o 580 m

Dla obszaru, na którym lokalizuje się przedsięwzięcie nie opracowano miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jest natomiast Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Gminy Burzenin zatwierdzone Uchwałą Rady Gminy Burzenin Nr XXX/217/2017 z dnia 14 czerwca 2017 w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Burzenin. W studium tym działki objęte przedsięwzięciem przeznaczono do zalesienia. W mapie kierunków zagospodarowania zaznaczono jednak w tym studium, że działki objęte projektowanym obszarem górniczym położone są w obszarze występowania potencjalnych złóż surowców naturalnych wymagających udokumentowania. Udokumentowanie złoża „Witów II” wypełnia więc warunek, aby złoża to było chronione przed zagospodarowaniem uniemożliwiającym jego zagospodarowanie czym niewątpliwie byłoby zalesienie terenu. Zalesienie o ile będzie to możliwe zostanie dokonane po wydobyciu obecnie udokumentowanych zasobów i prawdopodobnie udokumentowanych w przyszłości w sągu obecnie udokumentowanego już złoża. Ponadto zgodnie z art. 7 ustawy prawo geologiczne i górnicze działalność określona koncesją jest zgodna z dokumentami planistycznymi gminy, np. planem zagospodarowania przestrzennego nie tylko wtedy, gdy działalność taka będzie zgodna z tym planem, ale również wtedy, gdy działalność ta nie naruszy przeznaczenia nieruchomości.

W bezpośrednim sąsiedztwie przedsięwzięcia decyzją Starosty Sieradzkiego z dnia 8 maja 2025 r, znak: GP.6522.3.2025 wyznaczono obszar górniczy „Witów” o powierzchni 19732,46 m². Jest to obszar górniczy złoża bliźniaczego o podobnych parametrach eksploatacyjnych, dokumentowanego również do rzędnej 140 m n.p.m. Do chwili obecnej brak jest wydobycia z tego złoża – prowadzone są jedynie roboty udostępniające. W rejonie projektowanego przedsięwzięcia prowadzone jest wydobywanie kruszywa naturalnego ze złoża „Kopanina” o numerze KN 16027. Obszar górniczy dla tego złoża o nazwie „Kopanina B” został ustanowiony decyzją Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 14 maja 2024 r znak: Z1:GKIII.7422.24.2024.MK w której to decyzji zniesiono obszary górnicze „Kopanina” i „Kopanina A.”. Obszar górniczy „Kopanina B” ma powierzchnię 116 070 m². Wydobywanie kruszywa naturalnego na tym obszarze jest w fazie końcowej – wydobywane są reszki kruszywa. Złoże „Kopanina” ze swoim obszarem górniczym „Kopanina B” położone jest w odległości zaledwie około 40 m po południowej stronie niepublicznej drogi gruntowej służącej jako dojazd do pól.

Projektowane wyrobisko eksploatacyjne kruszywa naturalnego „Witów II” zlokalizowane jest w jednostce JCWPd - jednolitych części wód podziemnych o kodzie europejskim PLGW600082 oraz w jednostce RW600010183129 o nazwie Żeglina – jednolitych części wód powierzchniowych (w części wododziałowej). W poprzednim cyklu planistycznym Planu gospodarowania wodami na lata 2016-2021 Kod i nazwa JCWP tej jednostki była następująca: RW600017183129 (Żeglina). W terenie przedsięwzięcia wody opadowe infiltrują w przepuszczalne podłoże i odpływem podziemnych według map hydrograficznych zasilają ciek Kobylnicę wpadający do Żegliny. Wododział między Zlewnią Żegliny i sąsiadującą zlewnią Potoku z Prażmowa przebiega w pobliżu tuż za drogą gruntową ograniczającą przedsięwzięcie od strony

południowej. JCWP RW600010183129 zakwalifikowano do kategorii silnie zmienionych części wód o braku możliwości skutecznego odwrócenia zmian hydromorfologicznych i braku alternatyw dla pełnionych funkcji, którymi są ochrona przeciwpowodziowa i nawodnienia rolnicze. Cała zlewnia JCWP stanowi obszar wrażliwy na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych, rozumianą jako wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód. JCWP przeznaczona do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych, posiada umiarkowany potencjał ekologiczny, stan chemiczny wód poniżej dobrego i ogólnie zły stan wód. Zmiany hydromorfologiczne zapory, bariery, przegrody (zabudowa poprzeczna); zmiany fizyczne koryta /strefy nadbrzeżnej, zabudowa podłużna. Główne źródło presji hydromorfologicznych to prostowanie koryta - rzeki główne i rzeki pozostałe, budowle piętrzące - rzeki główne, obiekty gospodarki wodnej (zbiorniki, stawy rybne) - rzeki główne. Źródła presji chemicznych są rozproszone - rozwój obszarów zurbanizowanych: transport, turystyka, odpływ miejski. Szczegółowa charakterystyka zlewni Żeglina z jej JCWP zawarta jest w karcie HYDROPORTALU ISOK pod następującym linkiem:

<http://karty.apgw.gov.pl:4200/api/v1/jcw/pdf?code=RW600010183129>

Nie jest możliwe, aby projektowane przedsięwzięcie zagrażało celom środowiskowym określonym w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza i naruszało warunki korzystania z wód regionu wodnego a także ingerowało w obszary przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu jest ważnym czynnikiem w ich ochronie. Celami środowiskowymi określonymi w tym planie są:

- dobry potencjał ekologiczny
- dobry stan chemiczny wód poza benzopirenem dla którego stan złagodzone poniżej dobrego.

Wyrobisko eksploatacyjne kruszywa nie może powodować jakichkolwiek zagrożeń dla wyartykułowanych w planie celów i nie jest obiektem właściwym do dywagacji w aspekcie istnienia oraz obowiązywania takiego planu. Przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu usytuowanie przedsięwzięcia nie stanowi zagrożenia dla środowiska w szczególności dla elementów środowiska określonych w art. 63 ust.2 ustawy z dnia 3.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2020 poz.283).

W porównaniu do innych przedsięwzięć cechuje je ograniczona czasowo żywotność - okres eksploatacji prawdopodobnie do 10 lat oraz prawie zupełna nieemisyjność zanieczyszczeń do środowiska. W rejonie przedsięwzięcia brak jest ujęć wód podziemnych i innych urządzeń wodnych. W trakcie realizacji przedsięwzięcia tj. w trakcie eksploatacji złoża i po jej zakończeniu nie zostanie odsłonięte zwierciadło wód gruntowych.

Teren przedsięwzięcia zlokalizowany jest wprawdzie w zlewni Żeglina ale właściwie już na wododziale ze zlewnią Potoku z Prażmowa. Praktycznie cała ilość wód opadowych w miejscach występowania piasków infiltruje w przepuszczalne podłoże i dopiero odpływem podziemnym drenowana jest przez cieki wymienionych zlewni. Jest to obszar stosunkowo zasobny w wody podziemne. Występują one w piaskach czwartorzędowych nagromadzonych w strukturach o formie dolin kopalnych lub obniżeniach w stropie utworów kredowych. Według Mapy Hydrogeologicznej Polski użytkowym poziomem wodonośnym jest poziom czwartorzędowy a uzupełniającym poziomem jest poziom dolnokredowy w piaskach kwarcowych. Mapa Hydrogeologiczna Polski arkusz Widawa, w rejonie przedsięwzięcia wydziela jednostkę hydrogeologiczną opisaną symbolem 2aQII/Cr₃. Symbol ten oznacza, że jest to 2 numer jednostki na tym arkuszu, w której podstawowym użytkowym poziomem wodonośnym są wody w utworach czwartorzędowych (Q) o słabej izolacji poziomu wodonośnego (a) o zasobach dyspozycyjnych jednostkowych w przedziale 100-200 m³/24h/km² (II) z uzupełniającym poziomem dolnej kredy (Cr₃).

Budowa geologiczna złoża i otoczenia inwestycji dość dokładnie została przedstawiona w dokumentacji geologicznej złoża „Witów II” oraz wcześniejszych dokumentacjach geologicznych innych okolicznych złóż, szczególnie dokumentacji złoża „Kopanina”. Z dokumentacji tych wynika, że w obszarze tym jako kopalina użyteczna z nagromadzeniem umożliwiającym przyniesienie korzyści gospodarczej jest kruszywo naturalne jako piaski skaleniowo kwarcowe oraz piaski kwarcowe o właściwościach piasków szklarskich. Kopaliny te różnią się stratygrafią. Ta pierwsza została nagromadzona w czwartorzędzie a dokładnie w plejstocenie a ta druga znacznie wcześniej bo już w dolnej kredzie. Warstwy zarówno piasków skaleniowo-kwarcowych jak i piasków kwarcowych są bardzo nieregularne. Strop warstwy piasków kwarcowych posiada bardzo duże deniwelacje dochodzące do 30 m. Nieregularny jest stąd spąg warstwy piasków skaleniowo-kwarcowych które zwykle zalegają na stropie piasków kwarcowych. Nieznana jest miąższość piasków kwarcowych kredy dolnej. Prawdopodobnie miąższości tej warstwy mogą dochodzić do około 40 m a w spągu mogą występować żwiry lub konkrecje fosforytonośne. W objaśnieniach do mapy hydrogeologicznej podaje się, że nad piaskami kwarcowymi mogą występować wapienie dolnej kredy ale w rejonie złoża „Witów II” i złoża „Witów” tych wapieni nie było. Osady czwartorzędowe z warstwą piasków skaleniowo-kwarcowych posiadają różną miąższość dochodząca do około 40 m. W obrębie osadów czwartorzędowych poza piaskami skaleniowo-kwarcowymi występują nieregularnie gliny, mułki i bardzo rzadko iły. W obszarze dokumentowanym nie nawiercono zwierciadła wód gruntowych. Złoże dokumentowano do rzędnej wysokościowej 140 m n.p.m. Głębsze rozpoznanie złoża byłoby nieuzasadnione. Przy stosunkowo niewielkiej powierzchni złoża nie jest możliwe głębokie zejście z eksploatacją kopaliny. Najprawdopodobniej w przyszłości dojdzie do badań rozpoznawczych i prac dokumentacyjnych choćby już w czasach połączonych wyrobisk „Witów” i „Witów II”

Przedsięwzięcie położone jest w obrębie, ale w skrajnej części, Południowo – Centralnego Korytarza Ekologicznego Dolina Warty oznaczonego symbolem

KPdC-22. Oddziaływanie przedsięwzięcia na warunki środowiskowe w tym korytarzu jest niemożliwe. Według ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1336) korytarze ekologiczne nie są formami przyrody podlegającymi ochronie. Korytarze ekologiczne są to wprawdzie szerokoprzestrzenne obszary umożliwiające migrację roślin, zwierząt lub grzybów ale nie jest możliwe aby pojedyncze przedsięwzięcie, szczególnie jedynie mogące potencjalnie oddziaływać na środowisko, było barierą ekologiczną.

Realizacja przedsięwzięcia nie spowoduje pogorszenia różnorodności biologicznej. Obecnie tej bioróżnorodności nie ma, gdyż teren złoża jest gruntem rolnym, częściowo odłogowanym bez sukcesji roślinnej. Różnorodność taka powstanie dopiero po zakończeniu wydobywania i wykonaniu rekultywacji. Rekultywacją może być również przygotowanie terenu do dalszego rozpoznania i dokumentowania geologicznego cennych piasków kwarcowych poniżej rzędnej 140 m n.p.m. oraz w sąsiedztwie złoża „Witów II”.

Usytuowanie przedsięwzięcia jest w znaczącej odległości od:

- a) obszarów wodno-błotnych i innym obszarów o płytkim zaleganiu wód podziemnych z siedliskami łągowymi oraz ujściami rzek,
- b) obszarów wybrzeży i środowisk morskich,
- c) obszarów górskich,
- d) obszarów objętych ochroną, w tym od stref ochronnych ujęć wód i obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych,
- e) obszarów wymagających specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszarów Natura 2000, oraz pozostałych formy ochrony przyrody,
- g) obszarów o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,
- h) obszarów o dużej gęstości zaludnienia,
- i) obszarów przylegających do jezior,
- j) uzdrowisk i obszary ochrony uzdrowiskowej,
- k) wód z obowiązującymi dla nich celami środowiskowymi;

Z kryteriów określonych w art. 63 ust. 2 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2020 poz.283) według których dokonuje się analizy usytuowania przedsięwzięcia, pod kątem możliwego zagrożenia dla środowiska, można wyszczególnić jedynie:

- f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia.

W przypadku kryterium określonego w pkt. f chodzi o powierzchniową eksploatację kopalni, która powoduje degradację gruntów. Grunty takie będą na całej powierzchni działek objętych przedsięwzięciem. Niemożliwa jest eksploatacja kopalni bez degradacji gruntów. Grunty te jednak zostaną w przyszłości zrehabilitowane, tj. nadane zostanie tym gruntom nowe znaczenie użytkowe.

Lokalizację przedsięwzięcia z granicami udokumentowanego złoża, granicami projektowanego obszaru górnictwa oraz wizualizacją sposobu eksploatacji

naniesiono na mapie sytuacyjno – wysokościowej w skali 1:1000 stanowiącej załącznik nr 3 do karty informacyjnej przedsięwzięcia. Granice projektowanego obszaru górniczego podobnie jak granice terenu górniczego „Witów II” nie przekraczają granic nieruchomości do których prawo posiada [REDAKTOWANE]. Oznacza to, że granice negatywnego oddziaływania projektowanego wydobywania nie wykraczają poza granice dysonowania nieruchomości.

2. Powierzchnia zajmowanej nieruchomości, dotychczasowy sposób jej wykorzystania, pokrycie szatą roślinną

Całkowita powierzchnia złoża „Witów II” wynosi 173 89,71 m². Granice złoża przeznaczonego do eksploatacji nie są jednoznaczne. Osoba zainteresowana przedsięwzięciem zadeklarowała możliwość wydobywania również geologicznych zasobów nieprzemysłowych uwięzionych w pasie ochronnym w zachodniej części złoża. Pas ten najprawdopodobniej zostanie określony w postępowaniu koncesyjnym. Chodzi o pas o szerokości 6 m między górną krawędzią projektowanego wyrobiska a granicą z nieruchomością niebędącą własnością czyli pas ochronny od działki nr 18. Złoże zostało udokumentowane do granic z tą działką i dlatego też zasoby kopaliny w tym pasie należało zakwalifikować do zasobów nieprzemysłowych. Zasoby te można będzie w każdym czasie zakwalifikować do zasobów przemysłowych i je eksploatować jeśli przedsiębiorca do działki nr 18 nabędzie prawa a takie działania [REDAKTOWANE] zamierza poczynić. Pasy ochronne od nieruchomości niebędących własnością w południowej i północnej części złoża zostały wyznaczone już na etapie projektowania robót geologicznych rozpoznających złoże i prac dokumentacyjnych. Złoże zostało udokumentowane w taki sposób, aby powierzchnia przewidziana pod eksploatację, ograniczona górną krawędzią skarp wyrobiska, oddalona była minimum 6 m od nieruchomości do której przedsiębiorca nie posiada prawa. Są więc pasy również od działek 15 i 531, ale są one już poza granicami złoża. Istniejąca droga na działce nr 531 nie jest drogą publiczną w rozumieniu ustawy o drogach publicznych (t.j. Dz.U. 2021 poz. 1376 ze zm.). Od strony wschodniej nie przewiduje się pasa ochronnego. Złoże „Witów II” sąsiaduje od tej strony ze złożem „Witów”. Wyznaczanie pasów ochronnych między dwoma wyrobiskami byłoby nieracjonalne i przedsiębiorcy będący właścicielami tych złóż porozumieili się o eksploatacji do granic nieruchomości. Wyłączając pas ochronny od strony zachodniej z obszaru projektowanego wydobywania, planowana powierzchnia wyrobiska ograniczona górnymi krawędziami skarp będzie wynosić 16 246,36 m². Powierzchnia objęta eksploatacją może być także w trakcie eksploatacji złoża korygowana w zależności od stwierdzonej sytuacji geologiczno-górnicznej oraz od aktualnych dla przedsiębiorcy wartości granicznych - jeśli chodzi o N/Z. Korygowanie granic może być dokonywane tylko na niekorzyść podanej wyżej wielkości, tzn. że eksploatacja nie przekroczy granic projektowanego obszaru górniczego ale może być też tak, że eksploatacja do tych granic się nie zbliży z uwagi na niekorzystne parametry geologiczno-górniczne. Pasy ochronne stanowią teren, na który przedsięwzięcie będzie oddziaływać. W obszarze pasów południowego, północnego i zachodniego zamierza się gromadzić zdejmowany nadkład ze złoża. W

granicach obszaru górniczego będącego jednocześnie granicami terenu górniczego zamykają się wszelkie oddziaływania projektowanego wydobywania kopaliny. Granice złoża, granice obszaru górniczego oraz granice terenu górniczego zaznaczono na mapie sytuacyjno – wysokościowej w skali 1 : 1000 stanowiącej załącznik do wniosku o wydanie decyzji.

Dotychczas grunty terenu złoża były w całości użytkowane rolniczo. Szata roślinna tego terenu wynika z zastosowanego rodzaju upraw rolnych.

3. Rodzaj technologii.

Wydobycie kopaliny ze złoża prowadzone będzie czterema piętrami eksploatacyjnymi z czterech poziomów eksploatacyjnych – I poziom jako powierzchnia stropowa złoża powyżej rzędnej 155 m n.p.m., II poziom na rzędnej ok. 155 m n.p.m. III na poziomie 150 m n.p.m. i IV na poziomie 145 m n.p.m. Takie poziomy eksploatacyjne będą wyznaczone w przypadku eksploatacji podsiębiernej. W przypadku eksploatacji przedsiębiernej, poziomy eksploatacyjne będą na rzędnych 155, 150, 145 i 140 m n.p.m. W niektórych częściach złoża niektóre poziomy będą częściowo przewyższane lub obniżane celem dostosowania poziomu wydobywczego do stropu warstw złożowych. W pierwszej kolejności wydobyta zostanie warstwa kruszywa naturalnego pisków skaleniowo-kwarcowych a warstwa piasków kwarcowych o właściwościach pisków szklarskich dopiero po odsłonięciu jej stropu na minimum połowie wyrobiska eksploatacyjnego. Wydobywanie będzie prowadzone w piętrach eksploatacyjnych o wysokości 5 m a w miejscach wypiętrzeń stropu warstwy złożowej ponad poziom eksploatacyjny maksymalnie do ok. 10,0 m. Eksploatacja na każdym poziomie będzie prowadzona z kierunku północnego (od drogi gruntowej na działce nr 15) na południe (do drogi gruntowej na działce 531). Trudno jest obecnie zakładać jaki dokładnie typ koparek będzie zastosowany w wyrobisku. Z pewnością będą to koparki jednośluzkowe firmy Cat, JCB, Kamatsu lub CASE albo też ładowarki. Eksploatacja każdego piętra będzie prowadzona w kierunku wjazdu do wyrobiska zaprojektowanego w południowo – zachodnim narożniku złoża.

Niezbędnym warunkiem bezpiecznego prowadzenia przyszłych robót wydobywczych jest formowanie skarp. Kąt nachylenia skarpy roboczej powinien wynosić ca - 60°. Skarpy końcowe wyrobiska powinny być ukształtowane pod kątem około 45° - tj. kątem naturalnego zsypania piasków zbitych. Szczegółowy sposób eksploatacji złoża i warunki bezpiecznego prowadzenia wydobywania zostanie przedstawiony organowi koncesyjnemu we wniosku koncesyjnym. Warunki geologiczno - górniczne złoża są korzystne dla przyszłej eksploatacji. Surowiec będzie bezpośrednio ładowany na samochody samowyładowcze.

Wydobywanie kopaliny ze złoża „Witów II” będzie prowadzone w ramach planowanego Zakładu Górniczego „Witów II” w granicach projektowanego obszaru górniczego „Witów II”. Przedsięwzięcie będzie realizowane tylko przez czas określony tj. do czasu wydobywania kopaliny i zrehabilitowania wyrobiska. Czas wydobywania jest zależny od realizacji w rejonie Sieradza i Burzenina robót budowlanych z materiałowym

zapotrzebowaniem na kruszywo. Wydobywanie może więc trwać od 10 – 15 lat ale może być to znacznie dłuższy czas, nawet 30 lat. Rekultywacja zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony gruntów rolnych i leśnych winna być zakończona w okresie 5 lat od likwidacji zakładu górniczego. Zakłada się, że rekultywacja będzie prowadzona pod kątem przygotowania terenu wyrobiska do dalszej działalności przemysłowej na tym terenie w zakresie wydobywania kopaliny nagromadzonej w spągu złoża „Witów II”. Warunkiem takiego wydobywania jest poszerzenie przestrzenne wydobycia o kolejne działki lub przynajmniej o obszar sąsiedniego złoża „Witów”. Planowana obecnie szerokość czaszy wyrobiska nie pozwala na głębsze wydobycie piasków kwarcowych. W kip proponuje się rozwiązanie polegające na przeznaczeniu terenu powstałego wyrobiska w formie prawie niezmienionej na potrzeby rekreacyjno - edukacyjne np. strzelnica sportowa. Głębokie wyrobisko na taki cel będzie się idealnie nadawać. Przedsiębiorca takli sposób rekultywacji będzie preferować w przypadku nawet jakichkolwiek problemów z ponownym przeznaczeniem terenu pod dalsze wydobywanie kopaliny w głębszej i szerszej perspektywie. Przywrócenie terenu rolniczego w obrębie wyrobiska jest niemożliwe. O wszystkim zdecyduje jednak organ właściwy w sprawach ochrony gruntów rolnych i leśnych, który kierunek rekultywacji określi w odrębnej decyzji rekultywacyjnej. Według ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych ustalenia zawarte w kip nie determinują ustaleń w postępowaniu rekultywacyjnym. Przechodząc obok ewentualnego deliktu prawnego osoba zainteresowana przedsięwzięciem opisanym w kip w konkluzji prowadzonych rozważań do postępowania środowiskowego zgłasza iż w pierwszej kolejności będzie dążyć do przeznaczenia terenu pod dalszą eksploatację co uwarunkowane jest koniecznością nabycia kilku sąsiadujących nieruchomości lub przynajmniej wykupu terenu poeksploatacyjnego „Witów”. W przypadku braku możliwości takiego sposobu wykorzystania terenu poeksploatacyjnego przedsiębiorca będzie dążyć w postępowaniu rekultywacyjnym do przeznaczenia terenu wyrobiska pod strzelnicę sportową lub inny obiekt rekreacyjny w którym nie będzie zasypywania wyrobiska nadkładem lub masami ziemnymi pozyskanymi w ramach odzysku odpadów – R5. Działania związane z rekultywacją wyrobiska zostaną przeprowadzone w okresie określonym w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Wydobycie prowadzone będzie w porze dziennej tylko z użyciem jednej koparki o wydajności do około 1 tyś. ton na dobę. Rzędna dna wyrobiska wynosić będzie około 140 m n.p.m. Rzędne terenu otaczającego przyszłe wyrobisko wynoszą ok. 155 – 164 m n.p.m. Kubatura wyrobiska po wyeksploatowaniu wszystkich zasobów przemysłowych wyniesie 97 847,78 m³.

Granice projektowanego terenu górniczego pokrywają się z granicami obszaru górniczego i z granicami nieruchomości do których prawo ma przedsiębiorca na podstawie prawa własności. W granicach obszaru i terenu górniczego od strony zachodniej w części wydzielonej jako pas ochronny z zasobami nieprzemysłowymi oraz w pasach ochronnych od strony północnej i południowej będą utworzone obwałowania z nadkładu o wysokości około 3 m stanowiących barierę ochronną od krawędzi projektowanego wyrobiska górniczego. Zapewni to minimalizację wpływu robót wydobywczych na najbliższe otoczenie.

Do usuwania i przemieszczania nadkładu przedsiębiorca będzie używać spycharki, ładowarki i samochodów samowyładowczych. Nadkład nad złożem stanowi humus. Łączna kubatura nadkładu nad oboma warstwami złożowymi wynosi 26,940 tys. m³. Nad warstwą złożową kopaliny głównej około 17,390 i około 9,550 tys. m³ nad warstwą złożową kopaliny towarzyszącej. Poza nadkładem z humusu, na zwałowiskach będą składowane masy skalne z przewarstwień mułkowo-gliniastych występujących na stropie warstw złożowych. Część nadkładu będzie zwałowana tymczasowo w obszarze prowadzonej eksploatacji a następnie przemieszczana w miejsca już wyeksploatowanych zasobów. Część nadkładu zostanie wykorzystana do wykonania obwałowań na obrzeżach wyrobiska. Humus zgromadzony na zwałowiskach będzie wykorzystany w fazie rekultywacji skarp poeksploatacyjnych. Zostanie on przemieszczony i rozplantowany na odpowiednio przygotowanych skarpach. W przypadku sfinalizowania zamiarów dalszego dokumentowania pisków kwarcowych w spągu wyrobiska oraz w sąsiedztwie nadkład będzie musiał być przewieziony na zwałowisko zewnętrzne.

Transport kruszywa będzie się odbywać drogą ziemną utworzoną na działce nr 531 do zakładu przerobczego zlokalizowanego poza obszarem górniczym.

Eksploatacja złoża prowadzona będzie akcyjnie, zupełnie dorywczo ale przez cały rok z wyłączeniem okresu szczególnie niskich temperatur. Nie będzie prowadzona eksploatacja i wywożenie surowca w okresach zwiększonych opadów atmosferycznych i w okresach po tych opadach, aby zapobiec rozjeżdżaniu nawierzchni dróg wewnętrznych i dojazdowych. Do możliwości nawierzchni drogowych dostosowane zostaną środki transportowe aby zapobiec ich niszczeniu. Działalność prowadzona będzie bez użycia materiałów wybuchowych. Zdejmowanie nadkładu odbywać się będzie sukcesywnie w miarę postępu robót eksploatacyjnych.

Zakład pracować będzie tylko w porze dziennej i nie wystąpią przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach wymagających ochrony akustycznej.

W trakcie urabiania złoża kruszywa naturalnego nie powstaną szkodliwe dla środowiska odpady. W odniesieniu do powierzchni terenu oddziaływanie wyrobiska ograniczy się tylko do obszaru objętego eksploatacją, na którym wystąpi zmiana naturalnego ukształtowania terenu. W obrębie tego terenu częściowo przemieszczany będzie nadkład zalegający na złożu poza granice projektowanego wyrobiska poeksploatacyjnego. Obecnie powstanie wyrobisko do maksymalnej głębokości około 23 m p.p.t określonej w dokumentacji geologicznej. Degradacji ulegnie wierzchnia próchnicza warstwa gleby o niewielkiej wartości użytkowej (V i VI klasy bonitacyjnej). W obrębie obszaru złożowego i w jego otoczeniu nie występują kompleksy gleb chronionych. Kopalina ze złoża wybierana będzie w sposób nie naruszający własności właścicieli działek sąsiednich. Granice obszaru przyszłej eksploatacji zostaną odsunięte od działek niebędących własnością przedsiębiorcy o szerokość zakładanych pasów ochronnych. Przy właściwym zachowaniu się ze sporadycznie wytworzonymi odpadami w postaci zużytych olejów bądź płynów technologicznych od pracującej koparki i środków transportu, przedsięwzięcie nie będzie stanowić żadnego zagrożenia dla środowiska gruntowo-wodnego. Uciążliwe oddziaływanie przedsięwzięcia na

środowisko mieścić się będzie w granicach działek inwestora. Dla przedsięwzięcia nie ma konieczności wyznaczenia strefy ograniczonego oddziaływania.

4. Ewentualne warianty przedsięwzięcia

Opisane przedsięwzięcie jak prawie wszystkie przedsięwzięcia związane z wydobywaniem kopalin, jest jednowariantowe. Dla opisanego przedsięwzięcia brak jest innego racjonalnego, alternatywnego wariantu. Inwestor udokumentował złoże z myślą prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na wydobywaniu z niego kopaliny. Zakładanie odstępiania od zamiaru eksploatacji uczyniłoby dotychczasowe prace i koszty z nimi związane bezsensownymi. Można byłoby ewentualnie wymyślać warianty dotyczące metod i sposobu wydobywania, ale w przypadku złóż kopalin pospolitych typu kruszywo naturalne, każde inne rozwiązanie poza wydobywaniem przy użyciu koparki jednonaczyniowej bądź ładowarki z ładowaniem urobku bezpośrednio na samochody ciężarowe jest bezsensowne. W warunkach projektowanej kopalni zastosowanie innej technologii niż opisana w pkt. 3 jest ekonomicznie nieuzasadnione.

Nie przewiduje się innych wariantów planowanego przedsięwzięcia. Dla wypełnienia obowiązku ustawowego, co do zawartości karty informacyjnej przedsięwzięcia można określić wariant „O”, który oznaczać będzie niepodejmowanie inwestycji. Jest to wariant oczywiście najkorzystniejszy dla środowiska, ale jest to wariant nie do przyjęcia dla inwestora. Ponadto względy społeczno-ekonomiczne wymagają uruchamiania wyrobisk kruszywa naturalnego blisko miejsc zbytu. Sprzeczne z zasadami szeroko pojętej ochrony środowiska byłoby przewożenie pospolitych naturalnych materiałów budowlanych na duże odległości. Niepodejmowanie inwestycji spowoduje niewykorzystanie istniejących zasobów kruszywa naturalnego, które w obszarze tej części kraju jest surowcem deficytowym. Ceną kopaliną są również piaski kwarcowe o stosunkowo niewielkich wystąpieniach w Polsce. Realizacja inwestycji prowadzona będzie zgodnie z uwzględnieniem wymagań obowiązujących w kraju oraz Unii Europejskiej. Przewidziana jest powszechnie stosowana technologia czysta ekologicznie, która mimo swojej prostoty nie powoduje emisji zanieczyszczeń. Uwzględnianie postępu naukowo-technicznego minimalizującego ujemny wpływ na środowisko w przypadku przedsięwzięć typu wyrobisko eksploatacyjne kruszywa naturalnego jest bezprzedmiotowe. Wydobywanie kruszywa naturalnego bez naruszenia naturalnej rzeźby terenu i degradacji gruntów rolnych na obszarze złoża jest niemożliwe i postęp naukowo techniczny nic tutaj nie zmieni. Przedsięwzięcia takie są jednak niezbędne dla rozwoju gospodarczego rejonu i kraju. Uzasadnieniem dla realizacji tego typu przedsięwzięć jest potrzeba zapewnienia surowców dla przemysłu i budownictwa jak np. dostarczania kruszywa dla betonów, nasypów, czy też wsadu dla hut szkła jak w przypadku piasków szklarskich

5. Przewidywane ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw i energii

Zużycie wody

Funkcjonowanie kopalni nie wymaga poboru i zużycia wody. Nie ma potrzeby posiadania pozwolenia wodnoprawnego, ani też dokonywania jakichkolwiek innych uzgodnień w tym zakresie. Woda dla doraźnych potrzeb socjalnych pracowników w wyrobisku (operatorzy koparek) będzie dostarczana w pojemnikach. Nie będzie potrzeby wyposażania wyrobiska w zaplecze socjalne dla pracowników. Pracownicy ci – chodzi o jedną osobę będącą operatorem koparki podobnie jak kierowcy samochodów ciężarowych (wozideł) będą korzystać z obiektów przy wyrobisku „Kopanina” zlokalizowanych w odległości zaledwie 200 - 300 m od planowanego wyrobiska „Witów”. [REDACTED] jest jednocześnie właścicielem wszystkich obiektów socjalnych i gospodarczych na terenie obszaru górniczego „Kopanina”. Możliwe jest jedynie ustawienie na obrzeżu wyrobiska przewoźnej przyczepki campingowej, która nie będzie podłączona do instalacji wodnych i sanitarnych.

Zużycie paliw

W wyrobisku eksploatacja będzie prowadzona w ruchu jednozmianowym. Możliwe, że w okresie letnim w przypadku wyjątkowego zapotrzebowania na kruszywo, praca na jednej zmianie będzie nieco wydłużona. Nie przewiduje się pracy kopalni w porze nocnej. Praca w wyrobisku zależna będzie od zapotrzebowania na kruszywo. Jest prawdopodobne, że w okresach szczytowego zapotrzebowania na kruszywo np. do budowy nasypów drogowych maksymalne wydobycie dobowe będzie kształtować się w granicach 0,5 - 1 tys ton. Załadunek takiej ilości kruszywa można dokonać w czasie ok. 5 - 10 godzin. Dla takiego okresu czasu zużycie paliwa przez jedną koparkę w okresie jednej doby nie powinno przekroczyć 100 litrów oleju napędowego. Dla wybycia wszystkich udokumentowanych zasobów zużycie oleju napędowego można zakładać w granicach 20 - 30 tys litrów. Zużycie paliwa przez spycharkę będzie znikome, gdyż zdjęcie nadkładu może być dokonane w ciągu maksymalnie pięciu – sześciu dni. Tankowanie koparki będzie prowadzone z użyciem dowożących takie paliwo cystern o małej pojemności, posiadających instalację zabezpieczającą przed ewentualnymi ulewami paliwa i przedostaniem się paliwa do gruntu.

Zużycie energii

Nie przewiduje się poboru energii elektrycznej podczas prowadzenia robót górniczych. Nie przewiduje się wykorzystywania innych surowców przy realizacji przedsięwzięcia. Sporadycznie potrzebna energia np. związana z koniecznością usunięcia awarii z użyciem przecinarki, wiertarki itp. będzie wytwarzana na miejscu przez przenośny małej wielkości agregat prądotwórczy.

Podczas eksploatacji złoża nie przewiduje się wykorzystywania innych materiałów i surowców.

6. Rozwiązania chroniące środowisko,

W wyniku prowadzonej na złożu eksploatacji zostanie przekształcony obszar o maksymalnej łącznej powierzchni ok. 1,75 ha. Złoże „Witów II” jest położone poza obszarami Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000. W bliskiej odległości około 150 m od planowanego wyrobiska położony jest rozległy obszar Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki. Planowane wyrobisko nie koliduje z tym Parkiem. Nie utworzono dla tego parku otuliny. Niezależnie od korzystnego położenia, niekolidującego z obszarami chronionymi pod względem przyrodniczym, planuje się zastosowanie następujących rozwiązań chroniących środowisko:

- w pasie przyległym do działek sąsiednich i dróg wykonane zostaną ekrany akustyczne w postaci hałdy nadkładu o wysokości minimum, 3 m i szerokości podstawy do 6 m
- do eksploatacji będzie wykorzystana koparka spełniająca wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 r w sprawie zasadniczych wymagań dla urządzeń używanych na zewnątrz pomieszczeń w zakresie emisji hałasu do środowiska (Dz. U Nr 263, poz. 2202 ze zm.);
- praca wydobywcza w wyrobisku prowadzona będzie jedynie w porze dziennej;
- drogi wewnętrzne w okresie letnim będą zraszane dla wyeliminowania emisji wtórnej od poruszających się w wyrobisku pojazdów;
- nie będą wykonywane przejazdy drogami publicznymi – urobek będzie kierowany na zakład przetwórczy (płuczka)
- wszelkie konserwacje sprzętu wydobywczego będą się odbywać poza wyrobiskiem w bazie sprzętowej przedsiębiorcy;
- odpady socjalno-bytowych praktycznie nie będzie, niewielkie ich ilości będą gromadzone w kule i regularnie zabierane do siedziby przedsiębiorcy;
- rekultywacja gruntów poeksploatacyjnych będzie wymagała przemyślenia aby nie zlikwidować możliwości wydobywania bądź utrudnić takie wydobywanie, prawdopodobnie znaczących zasobów cennych piasków kwarcowych, poniżej czaszy obecnie planowanego wyrobiska i w tym celu przedsiębiorca samodzielnie lub w porozumieniu z innymi działającymi w sąsiedztwie przedsiębiorcami przystąpi do geologicznego rozpoznania piasków kwarcowych;

- w przypadku jeśli wyniki rozpoznania geologicznego pisków kwarcowych okażą się negatywne rekultywacja terenu poeksploatacyjnego będzie realizowana bez zbędnej zwłoki po zakończeniu wydobywania.

Oddziaływanie środowiskowe przyjętego systemu wydobywania, będzie niewielkie i ograniczone do terenu górniczego. Zagrożenie wyrobiskiem dla występującej w tym obszarze fauny zostanie wyeliminowane wykonanymi obwałowaniami wyrobiska. W części z brakiem obwałowań zostanie wykonane ogrodzenie z siatki drogowej.

7. Przewidywane rodzaje i ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zachowaniu rozwiązań chroniących środowisko

Emisja hałasu

Wielkoprzestrzennym źródłem hałasu jest obszar wyrobiska górniczego. Elementarnymi źródłami na terenie wyrobiska są pracujące w nim maszyny. Ich lokalizacja jest zmienna, stosownie do miejsca aktualnie eksploatowanej ściany. W kopalni będzie pracować dorywczo tylko jedna koparka jednonaczyniowa i maksymalnie dwa samochody samowładowcze. Wyjątkowo będzie pracować także spycharka gąsienicowa.

Praca w odkrywcę nie będzie się odbywać w ruchu ciągłym. Eksploatacja będzie prowadzona w przypadku zapotrzebowania na kruszywo w okresie do kilku dni po czym występować mogą kilkudniowe lub kilkutygodniowe albo nawet kilkumiesięczne przerwy. W okresach eksploatacji praca będzie prowadzona od poniedziałku do soboty w ciągu maksymalnie 12 godzin na dobę. Nie będzie prowadzone wydobywanie w dni świąteczne. Wydobywanie będzie prowadzone na jednej możliwej, że wydłużonej zmianie. Wymienione wcześniej jednostki sprzętowo-transportowe są głównymi źródłami hałasu. Pomierzone wartości poziomu dźwięku w miejscu ich pracy są następujące:

- spycharka - 79,9 dB(A) (równoważny poziom dźwięku)
- koparka - 77,3 dB(A) (równoważny poziom dźwięku)
- samochód - 79,9 dB(A) (równoważny poziom dźwięku)

Znaczna odległość przedsięwzięcia od obszarów podlegających ochronie akustycznej i stosunkowo niewielka emisja hałasu sprawia, że brak jest jakichkolwiek przesłanek, aby w przyszłości na tych obszarach z powodu emisji z wyrobiska „Witów” w terenach zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej przekraczany był dopuszczalny poziom emisji dźwięku określony rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 120 poz. 826). Najbliższy przedsięwzięciu teren wyszczególniony w powołanym rozporządzeniu - teren zabudowy zagrodowej, dla którego dopuszczalny $L_{Aeq,D}$ wynosi 55 dB, natomiast dopuszczalny $L_{Aeq,N}$ 45 dB, oddalony jest od przedsięwzięcia o 470 - 700 m w zależności od miejsca emitora hałasu w wyrobisku. Dla zmniejszenia emisji hałasu sprzyjającą okolicznością jest fakt, że koparka będzie pracować w obniżeniu terenu czyli w wyrobisku a dodatkowo wyrobisko to będzie otoczone obwałowaniami

hałd nadkładu o wysokości minimum 3 m. Niewątpliwie dla najbliższych projektowanemu wyrobisku terenów zabudowy zagrodowej zdecydowanie większą uciążliwością jest emisja hałasu od istniejących dróg publicznych i pracujących w polu maszyn rolniczych. Udowadnianie więc przy pomocy specjalnych obliczeń określających wysokość emisji hałasu od pracującego sprzętu w wyrobisku jest zbędne. Wykonywane dla innych podobnych przedsięwzięć prognozy oddziaływania akustycznego wskazują, że oddziaływanie zamyka się w takich sytuacjach w granicach wyrobiska eksploatacyjnego. Zbędne jest także dywagowanie co do ewentualnej kumulacji emisji hałasu. Sumowanie zerowej emisji hałasu z wyrobiska „Witów II” z emisjami od innych obiektów jest nielogiczne i bezprzedmiotowe. Nie bez znaczenia jest również fakt że, maszyny w wyrobisku będą emitować hałas tylko okresowo a cały obiekt skończy swoją żywotność po wyeksploatowaniu zasobów. Niezależnie od rozwiania takich obaw w odniesieniu do uciążliwości hałasowej należy stwierdzić, że są wystarczające instrumenty prawne, aby w przypadku wystąpienia, wydaje się niemożliwych, przekroczeń wartości dopuszczalnego poziomu hałasu wstrzymać prowadzenie wydobywania zupełnie lub zaniechać takiego wydobywania w określonej odległości od zabudowań aby nie stwarzać uciążliwości. Należy zaznaczyć, że w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 120, poz. 826 z późn. zm.) nie określono dopuszczalnych poziomów hałasu dla terenów upraw rolnych, czy szerzej gruntów rolnych a takie to tereny znajdują się wokół planowanego przedsięwzięcia.

Emisja zanieczyszczeń do powietrza

W kopalniach odkrywkowej eksploatacji kapalin w szczególności kruszywa podczas prowadzenia robót górniczych obserwuje się emisję substancji zanieczyszczających do powietrza jako niewielką. Składają się na nie substancje powstające z układów wydechowych silników spalinowych oraz pyły powstające w trakcie eksploatacji kopaliny.

Źródłami emisji niezorganizowanej będą więc:

- pracujące maszyny wydobywcze (jedna koparka i ewentualnie sporadycznie spycharka)
- pojazdy wjeżdżające i wyjeżdżające z terenu zakładu,
- wywiewanie frakcji pylastej w okresach bezdeszczowych i wietrznych .

Oдноśnie maszyn urabiających oraz środków transportu przepisy ochrony środowiska nie posiadają regulacji prawnych umożliwiających zastosowanie ewentualnej reglamentacji w korzystaniu z tego sprzętu. Przepisy ogólne w tym zakresie pozwalają na używanie pojazdów i maszyn w dowolnym miejscu, czasie i natężeniu oprócz sytuacji, gdy np. ruch określonych pojazdów jest zakazany na podstawie odrębnych przepisów niż przepisy o ochronie środowiska.

Skutecznym sposobem ograniczania emisji niezorganizowanej od koparek i środków transportu będzie przestrzeganie przyjętego reżimu technologicznego pracy

sprzętu sprawnego technicznie. Odnośnie wywiewania frakcji pylastej w okresach bezdeszczowych i wietrznych przeciwdziałaniem będzie zraszanie wodą placu i dróg dojazdowych zakładu w czasie niekorzystnych warunków pogodowych. Poza zraszaniem przewiduje się wyraźne prędkościowe ograniczenia w poruszaniu środków transportu. Na terenie wyrobiska prędkość poruszania się pojazdów nie powinna przekraczać 5 km/godz. Kopalina natomiast nie będzie powodować zapylenia. Kruszywo w warstwie złożowej posiada swoją naturalną wilgotność uniemożliwiającą wywiewanie zawartych w nim pyłów. Ponadto urobek będzie ładowany bezpośrednio na środki transportu bez jego składowania w hałdach. Zanieczyszczenie powietrza pyłem mineralnym i emisja spalin z silników pracujących koparek lub środków transportu będzie mieć charakter lokalny, rozproszony i krótkotrwały.

Ścieki

Na skutek prowadzenia eksploatacji nie będą powstawały żadne ścieki. Wody opadowe będą wsiąkały w dno wyrobiska. Wyrobisko nie będzie wyposażone w przenośną toaletę i zaplecze socjalne. Brak jest możliwości powstawania ścieków i innych nieczystości

Niewprowadzanie do środowiska substancji i energii powoduje, że przedsiębiorca nie musi projektować i realizować rozwiązań chroniących środowisko. Przedsiębiorca winien jedynie prowadzić ruch zakładu w sposób bezpieczny oraz racjonalnie wykorzystać zasoby złoża. Zagadnienia te będą rozstrzygane w postępowaniu koncesyjnym, stąd można je wyłączyć z postępowania środowiskowego.

8. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Przedsięwzięcie nie będzie powodować transgranicznego oddziaływania na środowisko.

9. Obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880 z późniejszymi zmianami) oraz korytarzach ekologicznych, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia

Obszary podlegające ochronie położone są poza zasięgiem oddziaływania przedsięwzięcia. Najbliższym obszarem podlegającym ochronie jest Park Krajobrazowy Międzyrzecza Warty i Widawki. Jest ten obszar w odległości już 140 m tuż za wojewódzką drogą DW 480.

Inne obszary podlegające ochronie są już bardziej oddalone np. obszary chronionego krajobrazu:

- Nadwarciański Obszar Chronionego Krajobrazu 7,0 km
- Doliny Widawki 12.1 km

czy też rezerwy: Rezerwy:

- Korzeń	4,5 km
- Winnica	5,0 km
- Grabica i	12,1 km.

Dla projektowanej inwestycji nie planuje się utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania o których mowa w art. 135 Prawa ochrony środowiska. Przedsięwzięcie nie może oddziaływać na istniejące i projektowane obszary podlegające ochronie na mocy przepisów o ochronie przyrody. Przedsięwzięcie polegające na powstaniu wyrobiska eksploatacyjnego i niewątpliwie w późniejszej fazie rekultywacja w kierunku rolnym lub leśnym nie zaburzy w żadnym stopniu warunków środowiskowych w obszarach chronionych.

(Rozdział 10 nie dotyczy planowanego przedsięwzięcia i zostaje pominięty)

11. *Przedsięwzięcia realizowane i zrealizowane, znajdujące się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,*

Przedsięwzięcie objęte kartą informacyjną po jego zrealizowaniu będzie kumulować oddziaływania z sąsiadującym przedsięwzięciem „Witów”. Robotami wydobywczymi zostanie objęty obszar o łącznej powierzchni 3,37 ha. Powierzchnia obszaru zdegradowana wydobywaniem i hałdowaniem nadkładu wyniesie 3,76 ha. Nie można tych oddziaływań kumulować z istniejącym jeszcze obszarem wydobywania w wyrobisku „Kopanina” o powierzchni obszaru górniczego 14,75 ha. Eksploatacja w wyrobisku „Kopanina” została już praktycznie zakończona. Wyrobisko to już na znacznej części zostało zrekultywowane i wyłączone z obszaru górniczego. Przedsiębiorca wydobywający kruszywo naturalne w tym wyrobisku przenosi właśnie swoją eksploatację na złożo „Witów II”. Zamierza też być firmą zewnętrzną w wyrobisku „Witów”. Jeśli jego maszyny lub ich część zostanie skierowana do prowadzenia wydobywania na złożo „Witów” i „Witów II” nie będą one w tym czasie pracować w wyrobisku „Kopanina”. Nie będzie więc kumulacji emisji hałasu i zanieczyszczeń do środowiska. Kumulacji oddziaływań nie będzie też z tego powodu, że poza wyrobiskami eksploatacyjnymi oddziaływanie przedsięwzięć „Witów” i „Witów II” będzie zerowe. Jedynym elementem środowiskowym którego oddziaływanie podlega kumulowaniu jest zmiana naturalnego ukształtowania terenu. Łączna skumulowana wielkość terenu przekształconego w ramach eksploatacji będzie

wynosić 18,51 ha. Inne oddziaływania zamykają się w obrębie wyrobisk tych złóż i wobec tego ich sumowanie jest bezprzedmiotowe. Te oddziaływania nie będą się kumulować. Nie bez znaczenia jest fakt, iż w wyrobisku „Kopanina” eksploatacja złoża jest w fazie końcowej. Wydobywane są ostatnie resztki zasobów tego złoża.

12. Ryzyko wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej

Ryzyko wystąpienia zagrożenia w wyrobisku istnieje tylko w przypadku niezachowania wymagań związanych z bezpiecznym prowadzeniem ruchu zakładu górniczego. Można liczyć się z niekontrolowanymi obrywami mas skalnych na ścianach wyrobiska w przypadku niezgodnego z zasadami wydobywania firma wydobywająca kopalinę doprowadziłaby do ponad granicę bezpieczeństwa przewyższenia wysokości skarp i występowania tzw. przewieszek. Sprawy te będą rozwiązywane w ramach nadzoru górniczego nad wydobywaniem. Ryzyko natomiast wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej dla projektowanego wyrobiska „Witów II” nie istnieje.

13. Przewidywane ilości i rodzaje wytwarzanych odpadów oraz ich wpływ na środowisko

W trakcie prowadzonych robót górniczych nie będą powstawać odpady w rozumieniu ustawy o odpadach. Zużyte oleje silnikowe i przekładniowe oraz akumulatory od koparki będą usuwane jeszcze przed przyjazdem tej maszyny do wyrobiska. Wymiana olejów i ewentualnie akumulatorów będzie dokonywana na bazie przedsiębiorcy niebędącej częścią przedsięwzięcia. Wytwarzanie odpadów w postaci zużytych olejów, płynów technicznych (kod: 20 03 01) oraz akumulatorów (kod: 160602) nie jest związane wyłącznie z przedsięwzięciem będącym przedmiotem niniejszej karty informacyjnej. Koparka i inne maszyny będą wykorzystywane przez przedsiębiorcę w innych robotach niezwiązanych z wydobywaniem kruszywa. Z tego też powodu należy przyjąć, że w kopalni „Witów II” nie będą powstawać odpady. Nadkład deponowany na tymczasowych zwałowiskach i następnie wykorzystywany do rekultywacji wyrobiska w świetle obowiązujących przepisów nie jest odpadem. Będą w wyrobisku powstawać natomiast odpady wydobywcze. Będzie to skała płona powstała z konieczności wydobywania i składowania mas skalnych pochodzących z przewarstwień mułkowo-gliniastych występujących w obrębie warstwy złożowej. Masy skalne skały płonnej będą składowane na zwałowisku wewnętrznym a następnie zostaną one wykorzystane do rekultywacji

14. Prace rozbiórkowe

W ramach przedsięwzięcia nie przewiduje się realizacji obiektów budowlanych lub inżynierskich wymagających w przyszłości prac rozbiórkowych. Wzrost wyrobisko eksploatacyjne jako budowla zostanie zlikwidowane w wyniku rekultywacji, która to czynność nie jest robotą budowlaną.

14. Uwagi dodatkowe

Opisane przedsięwzięcie nie będzie szczególnie negatywnie oddziaływać na poszczególne elementy środowiska. W sprawie powstania nowego wyrobiska eksploatacyjnego ze złoża „Witów II” można odstąpić od obowiązku sporządzenia raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Opracowanie takie w przedmiotowej sprawie jest zupełnie zbędne. Podstawowe elementy oddziaływania na środowisko i gospodarowania tym środowiskiem są oczywiste i raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nic istotnego do sprawy nie wniesie. Ewentualny raport środowiskowy może stanowić przyczynek do zredagowania wystąpienia do właściwych organów państwowych o przeprowadzenie stosownej deregulacji przepisów. Można rozpatrywać możliwość zaistnienia oddziaływań przedsięwzięcia w oparciu o istniejące już materiały oraz powszechną wiedzę, poszerzoną informacjami zawartymi w niniejszej karcie. Poza tym podstawowe elementy oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko będą poddane reglamentacjom prawnym w odrębnych postępowaniach administracyjnych. Sprawy dotyczące racjonalnego wykorzystania kopaliny i bezpiecznej dla środowiska eksploatacji oraz przekształcenia naturalnej powierzchni terenu będą przedmiotem postępowania koncesyjnego oraz postępowań wynikających z art. 22 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1326 z późn. zmianami). Ewentualny raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie poszerzy dotychczasowej wiedzy o rejonie przedsięwzięcia i nie wykaże uciążliwości uniemożliwiającej podjęcia działalności wydobywczej. Obiekt będący przedsięwzięciem jest zupełnie niewielki i niewielkie będzie w nim wydobywanie kruszywa. Nie przewiduje się również jakichkolwiek konfliktów społecznych lub środowiskowych podczas wydobywania kruszywa ze złoża „Witów II”. Należy dodać, że według dotychczasowych doświadczeń przy eksploatacji kruszywa potwierdzają się wyliczenia i założenia akustyczne. Praca koparki jest zupełnie niesłyszalna w obejściach zabudowy zagrodowej położonej w sąsiedztwie wyrobiska. Zwykle mieszkańcy bliskich domostw nie mają jakichkolwiek uwag do eksploatacji. W przypadku opisywanego przedsięwzięcia jego lokalizacja od zabudowań mieszkalnych jest bardzo odległa. Oddziaływania od przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu kruszywa naturalnego z udokumentowanego złoża „Witów II” będą tylko w niewielkim stopniu kumulować się z oddziaływaniami eksploatacji na złożu „Witów”. W zakresie uwarunkowań środowiskowych należy stwierdzić, że prawidłowo przeprowadzona rekultywacja terenu eksploatacyjnego może uczynić ten teren dla środowiska bardziej atrakcyjny niż obecnie.

